TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 2. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs – Direktīva 2011/96/ES – 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts un I pielikuma A daļas ab) punkts un B daļas pēdējais ievilkums – Jēdzieni "uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem" un "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē" – Uzņēmējsabiedrības, kas Gibraltārā ir gan reģistrētas, gan tur maksā uzņēmumu nodokli

Lietā C-458/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijas pilsētas Administratīvā tiesa, Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 5. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 12. jūlijā, tiesvedībā

"GVC Services (Bulgaria)" EOOD

pret

Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 11. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– "*GVC Services (Bulgaria)*" *EOOD* vārdā – *D. Yordanov*, *advokat*, kā arī *D. Tench*, *V. Nagrani*, *P. Montegriffo*, *G. Jackson* un *E. Sheard*, *solicitors*,

– *Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia* vārdā – *N. Kalistratov* un *S. Atanasova*, pārstāvji,

– Bulgārijas valdības vārdā – *L. Zaharieva* un *E. Petranova*, pārstāves,

– Dānijas valdības vārdā – *J. Nymann-Lindegren*, kā arī *M. S. Wolff* un *P. Z. L. Ngo*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *F. Shibli*, pārstāvis, kam palīdz *D. Yates* un *L. Ruxandu*, *barristers*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Armenia* un *Y. Marinova*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 24. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (OV 2011, L 345, 8. lpp.), 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunktu un šīs direktīvas I pielikuma A daļas ab) punktu, kā arī B daļas pēdējo ievilkumu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp "*GVC Services (Bulgaria)*" *EOOD*, kas reģistrēta Bulgārijā (turpmāk tekstā – "*GVC*"), un *Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia* (Sofijas pilsētas Pārsūdzību, nodokļu un sociālā nodrošinājuma jautājumu direkcijas direktors, Sofija, Bulgārija) (turpmāk tekstā – "direktors") par nodokļa maksājuma apmēra precizēšanas paziņojumu, kurā ir uzskaitīti nodokļu parādi par dividendēm, kuras par laikposmu no 2011. gada 13. jūlija līdz 2016. gada 21. aprīlim *GVC* ir sadalījusi un izmaksājusi savam Gibraltārā reģistrētajam mātesuzņēmumam *PGB Limited – Gibraltar*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Gibraltāra statuss

3 Vispirms ir jānorāda, ka, tā kā iesniedzējtiesā izskatāmā lieta attiecas uz nodokļu parādiem, kas bija jāmaksā par laikposmu pirms 2020. gada 1. februāra, šajā lietā nav jāņem vērā Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV 2020, L 29, 7. lpp.).

4 Gibraltārs ir Eiropas teritorija, par kuras ārējām attiecībām LESD 355. panta 3. punkta izpratnē ir atbildīga dalībvalsts, proti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, uz kuru attiecas Līgumu noteikumi.

5 Tomēr Aktā par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanās nosacījumiem un par pielāgojumiem Līgumos (OV 1972, L 73, 14. lpp.; turpmāk tekstā – "1972. gada Pievienošanās akts") ir paredzēts, ka atsevišķas Līguma daļas Gibraltāram nav piemērojamas.

6 1972. gada Pievienošanās akta 28. pantā ir noteikts:

"[Eiropas Savienības] iestāžu tiesību akti, kuri attiecas uz [LESD] [I] pielikumā norādītajiem produktiem un produktiem, kas, tos importējot [Savienībā], kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas rezultātā ir pakļauti īpašam tiesiskajam regulējumam, kā arī tiesību akti jautājumā par dalībvalstu tiesību aktu

saskaņošanu apgrozījuma nodokļa jomā nav piemērojami attiecībā uz Gibraltāru, ja vien [Eiropas Savienības Padome], pieņemot vienprātīgu lēmumu pēc [Eiropas Komisijas] priekšlikuma, nenolemj citādi."

7 Atbilstoši 1972. gada Pievienošanās akta 29. pantam, lasot to kopsakarā ar tā I pielikuma I iedaļas 4. punktu, Gibraltārs nav Savienības muitas teritorijas daļa.

Direktīva 2011/96

8 Direktīvas 2011/96 3.–6. un 8. apsvērumā ir noteikts:

"(3) Šīs direktīvas nolūks ir dividendes un pārējo peļņas sadali, ko meitasuzņēmumi maksā saviem mātesuzņēmumiem, atbrīvot no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā, un novērst nodokļu dubultu uzlikšanu šādiem ienākumiem mātesuzņēmuma līmenī.

(4) Dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību grupēšana var būt vajadzīga, lai Savienībā radītu nosacījumus, kas ir analogi atsevišķas valsts iekšējā tirgus nosacījumiem, un tādējādi nodrošinātu šāda iekšējā tirgus efektīvu funkcionēšanu. Ierobežojumiem, grūtībām vai traucējumiem, ko rada, *inter alia*, dalībvalstu nodokļu noteikumi, nevajadzētu attiekties uz šādām operācijām. Šā iemesla dēļ attiecībā uz dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību grupēšanu ir jāparedz nodokļu noteikumi, kas no konkurences viedokļa ir neitrāli, lai uzņēmumi varētu piemēroties iekšējā tirgus prasībām, celt ražīgumu un uzlabot starptautisko konkurētspēju.

(5) Šāda grupēšana var izraisīt mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu grupu veidošanos.

(6) Pirms [Padomes] Direktīvas 90/435/EEK [(1990. gada 23. jūlijs) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV 1990, L 225, 6. lpp.)] stāšanās spēkā nodokļu noteikumi, kas reglamentē attiecības starp dažādu dalībvalstu mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķīrās un parasti bija neizdevīgāki nekā tie noteikumi, ko piemēro vienas un tās pašas dalībvalsts mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem. Šā iemesla dēļ dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību sadarbība bija nelabvēlīgākā stāvoklī salīdzinājumā ar vienas dalībvalsts uzņēmējsabiedrību sadarbību. Minētais trūkums bija jānovērš, ieviešot kopēju sistēmu, kas atvieglinātu uzņēmējsabiedrību grupēšanos Savienībā.

[..]

(8) Turklāt, lai nodrošinātu fiskālu neitralitāti, peļņai, ko meitasuzņēmums sadala mātesuzņēmumam, ir jāpiešķir atbrīvojums no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā."

9 Direktīvas 2011/96 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ikviena dalībvalsts piemēro šo direktīvu:

a) sadalītai peļņai, ko minētās dalībvalsts uzņēmējsabiedrības saņem no saviem meitasuzņēmumiem citās dalībvalstīs;

b) sadalītai peļņai, ko minētās dalībvalsts uzņēmējsabiedrības sadala citu dalībvalstu uzņēmējsabiedrībām, kuru meitasuzņēmumi tās ir;

[..]."

10 Šīs direktīvas 2. panta a) punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) "dalībvalsts uzņēmējsabiedrība" ir ikviena uzņēmējsabiedrība:
   i) kas pastāv kādā no formām, kuras uzskaitītas I pielikuma A daļā;
   ii) ko saskaņā ar kādas dalībvalsts nodokļu likumiem nodokļu vajadzībām uzskata par minētās dalībvalsts rezidentu un ko saskaņā ar noteikumiem līgumā par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgts ar kādu trešo valsti, nodokļu vajadzībām neuzskata par tādas valsts rezidentu, kura neatrodas Savienībā;
   iii) uz ko turklāt bez izvēles tiesībām vai tiesībām saņemt atbrīvojumu attiecas kāds no nodokļiem, kas uzskaitīti I pielikuma B daļā, vai jebkurš cits nodoklis, ar ko var aizstāt kādu no minētajiem nodokļiem."

11 Minētās direktīvas 5. pantā ir paredzēts, ka "[p]eļņu, ko meitasuzņēmums sadala mātesuzņēmumam, atbrīvo no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā".

12 Direktīvas 2011/96 I pielikuma A daļā ir ietverts šīs direktīvas 2. panta a) punkta i) apakšpunktā minēto uzņēmējsabiedrību saraksts, un tās ab) apakšpunktā ir minētas "uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem".

13 Šī I pielikuma B daļā ir ietverts minētās direktīvas 2. panta a) punkta iii) apakšpunktā paredzētais nodokļu saraksts, kura pēdējā ievilkumā ir ietverts "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē".

Bulgārijas tiesības

14 Saskaņā ar *Zakon za korporativnoto podohodno oblagane* (Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli) (*DV* Nr. 105, 2006. gada 22. decembris) 194. panta 1. un 3. punktu:

"1. Ienākumu izcelsmes vietā ieturētais nodoklis ir jāmaksā par dividendēm un likvidācijas ieņēmumiem, ko rezidenti – juridiskas personas izmaksā (personificē) šādām personām:

1) ārvalstu juridiskām personām [..];

[..].

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja dividendes un likvidācijas ieņēmumus izmaksā šādām personām vai struktūrām:

[..]

3) [..] ārvalsts juridiskai personai, kura ir Eiropas Savienības dalībvalsts vai citas valsts, kura ir [1992. gada 2. maija] Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu [(OV 1994, L 1, 3. lpp.)] līgumslēdzēja puse, nodokļu rezidente, izņemot slēptas peļņas sadales gadījumus ārvalstu juridiskai personai, kuras nodokļu rezidence ir kādā [Savienības] dalībvalstī."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

15 *GVC* ir saskaņā ar Bulgārijas tiesībām dibināta viena dalībnieka sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas sniedz pakalpojumus informācijas tehnoloģiju jomā. Līdz 2016. gada 1. februārim tās kapitāla daļu vienīgā turētāja bija uzņēmējsabiedrība *PGB Limited – Gibraltar*, kas dibināta Gibraltārā.

16 Laikposmā no 2011. gada 13. jūlija līdz 2016. gada 21. aprīlim *GVC* izmaksāja mātesuzņēmumam *PGB Limited – Gibraltar* dividendes un tam tās pārskaitīja, neieturot un nesamaksājot Bulgārijā nodokļus, uzskatīdama, ka minētais mātesuzņēmums var tikt uzskatīts par ārvalsts juridisku personu, kas nodokļu vajadzībām ir Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents saskaņā ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 3. punktu.

17 Savukārt kompetentā nodokļu iestāde uzskatīja, ka izmaksātajām dividendēm esot bijis jāpiemēro ienākumu izcelsmes vietā ieturamais nodoklis, un 2017. gada 1. decembrī pieņēma paziņojumu par nodokļa maksājuma apmēra precizēšanu, ar kuru tika nolemts piedzīt 930 529,54 Bulgārijas levas (BGN) (aptuveni 476 000 EUR), tostarp pamatsummu 669 690,32 BGN (aptuveni 342 000 EUR) apmērā un nokavējuma procentus 260 839,22 BGN (aptuveni 134 000 EUR) apmērā. *GVC* apstrīdēja šo paziņojumu administratīvā kārtībā, iesniedzot sūdzību direktoram, kurš minēto paziņojumu atstāja spēkā. *GVC* vērsās iesniedzējtiesā, lūgdama atcelt apstrīdēto paziņojumu.

18 *GVC* apgalvo, ka Savienības tiesību normas esot piemērojamas Gibraltāram, kas ir Eiropas teritorija, par kuras ārlietām LESD 355. panta 3. punkta izpratnē ir atbildīga dalībvalsts, un ka uz dividenžu izmaksu neattiecoties atkāpes, kas paredzētas 1972. gada Pievienošanās akta 28.–30. pantā. Šajā ziņā *GVC* uzskata, ka tās mātesuzņēmums atbilstot Direktīvas 2011/96 2. pantā noteiktajām prasībām, jo šis uzņēmums esot pielīdzināms Apvienotajā Karalistē dibinātai uzņēmējsabiedrībai un tam Gibraltārā tiek piemērots uzņēmumu ienākuma nodoklis, kas, *GVC* ieskatā, esot uzskatāms par šīs direktīvas I pielikuma B daļas pēdējā ievilkumā minēto "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē".

19 Savukārt direktors apgalvo, ka Direktīvas 2011/96 I pielikumā esot ietverts skaidrs un izsmeļošs saraksts gan ar uzņēmējsabiedrībām (A daļa), gan nodokļiem (B daļa), kas ietilpst tās piemērošanas jomā. Direktora ieskatā, šajā direktīvā tās piemērošanas joma esot noteikta izsmeļoši un to nevarot paplašināti attiecināt uz uzņēmējsabiedrībām, kas ir dibinātas Gibraltārā, kur tām tiek piemērots uzņēmumu ienākuma nodoklis, jo paplašināti interpretēt tiesību aktus nodokļu jomā esot aizliegts.

20 Šaubīdamās, vai *GVC* kā Gibraltārā reģistrēta mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kurš tur ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs, ietilpst Direktīvas 2011/96 piemērošanas jomā un vai tādējādi tas ir jāatbrīvo no ienākumu izcelsmes vietā ieturamā nodokļa Bulgārijā, *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijas pilsētas Administratīvā tiesa, Bulgārija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2011/96] 2. panta a) punkta i) apakšpunkts, to lasot kopā ar tās I pielikuma A daļas ab) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem" attiecas arī uz Gibraltārā izveidotām uzņēmējsabiedrībām?

2) Vai Direktīvas [2011/96] 2. panta a) punkta iii) apakšpunkts, to lasot kopā ar I pielikuma B daļas [pēdējo ievilkumu], ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē" attiecas arī uz Gibraltārā maksājamo uzņēmumu ienākuma nodokli?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

21 Lai gan Apvienotās Karalistes valdība nav formāli izvirzījusi iebildi par nepieņemamību, tā savos rakstveida apsvērumos norāda, ka neesot nepieciešams atbildēt uz prejudiciālajiem jautājumiem, lai varētu atrisināt strīdu pamatlietā.

22 Ņemot vērā Tiesas apstiprināto Gibraltāra statusu Savienības tiesībās, *PGB Limited – Gibraltar* kā Gibraltārā reģistrēta uzņēmējsabiedrība atbilstot Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 194. panta 3. punktā paredzētajam nosacījumam, proti, tā esot ārvalsts juridiska persona, kuras nodokļu rezidence ir kādā Savienības dalībvalstī. Līdz ar to šī valdība uzskata, ka Direktīvas 2011/96 interpretācija neesot nepieciešama.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi pašas noteiktā tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu kontekstā un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesas atteikums atbildēt uz valsts tiesas iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iespējams tikai tad, ja ir acīmredzams, ka prasītajai Savienības tiesību aktu interpretācijai nav nekādas saiknes ar pamatlietas faktiem vai priekšmetu, ja jautājums ir hipotētisks vai arī ja Tiesas rīcībā nav vajadzīgo faktisko un juridisko elementu, lai lietderīgi atbildētu uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2020. gada 30. janvāris, *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Šajā gadījumā, kā to skaidri norāda pati Apvienotās Karalistes valdība, pamatlietā aplūkotās valsts tiesību normas nepārprotami ir Direktīvas 2011/96 transponēšanas pasākumi.

25 Turklāt, kā izriet no iesniedzējtiesas lēmuma, lai atrisinātu strīdu pamatlietā, iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai *PGB Limited – Gibraltar* kā Gibraltārā reģistrēta uzņēmējsabiedrība ietilpst Direktīvas 2011/96 piemērošanas jomā, lai noteiktu, vai saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu ir pamats tās meitasuzņēmumu *GVC* atbrīvot no ienākumu izcelsmes vietā ieturamā nodokļa Bulgārijā.

26 Šādos apstākļos nekādi nevar uzskatīt, ka iesniedzējtiesas lūgtajai Direktīvas 2011/96 interpretācijai šajā lietā nebūtu nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu vai ka tajā būtu izvirzīta hipotētiska rakstura problēma, jo šī interpretācija ir nepieciešama, lai atrisinātu šo strīdu.

27 Tādējādi šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

28 Ar saviem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2011/96 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts, lasot tos kopā ar šīs direktīvas I pielikuma A daļas ab) punktu un B daļas pēdējo ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajos noteikumos ietvertie jēdzieni "uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem" un "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē" attiecas uz uzņēmējsabiedrībām, kuras ir dibinātas Gibraltārā un kuras tur tiek apliktas ar uzņēmumu ienākuma nodokli.

29 Iesākumā ir jānorāda, ka uz pamatlietā aplūkoto laikposmu attiecas gan Direktīva 90/435, kas grozīta ar Padomes Direktīvu 2006/98/EK (2006. gada 20. novembris) (OV 2006, L 363, 129. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 90/435"), gan Direktīva 2011/96, ar kuru tiek atcelta un aizstāta iepriekš minētā direktīva. Tā kā attiecīgie noteikumi tomēr ir palikuši negrozīti, šajā lietā, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, pietiek ņemt vērā vienīgi atbilstošos Direktīvas 2011/96 noteikumus.

30 Ņemot vērā, ka pamatlietā aplūkotajā laikposmā Gibraltārs bija Eiropas teritorija, par kuras ārlietām ir atbildīga kāda dalībvalsts, proti, Apvienotā Karaliste, Savienības tiesības principā bija piemērojamas šajā teritorijā saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu, ievērojot 1972. gada Pievienošanās aktā tieši paredzētos izņēmumus (spriedums, 2003. gada 23. septembris, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-30/01, EU:C:2003:489, 47. punkts; rīkojums, 2017. gada 12. oktobris, *Fisher*, C-192/16, EU:C:2017:762, 29. punkts, un spriedums, 2018. gada 23. janvāris, *Buhagiar* u.c., C-267/16, EU:C:2018:26, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

31 Attiecībā uz Direktīvu 2011/96 ir jānorāda, ka tā tika pieņemta, pamatojoties uz LESD 115. pantu, kas ļauj Padomei pieņemt direktīvas par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus izveidi vai darbību. Saskaņā ar šīs direktīvas 3.–6. apsvērumu šīs direktīvas mērķis ir dividendes un citu veidu peļņu, ko meitasuzņēmumi sadala saviem mātesuzņēmumiem, atbrīvot no nodokļa, kas ieturams izcelsmes vietā, un novērst nodokļu dubultu uzlikšanu šādiem ienākumiem mātesuzņēmuma līmenī, tādējādi atvieglot sabiedrību apvienošanos grupās Savienības mērogā (šajā nozīmē attiecībā uz Direktīvu 90/435 skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, 35. un 36. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

32 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 30. punktā, ir skaidrs, ka uz Direktīvu 2011/96 neattiecas neviens no izņēmumiem, kas paredzēti 1972. gada Pievienošanās akta 28. un 29. pantā.

33 Tomēr, lai noskaidrotu, vai Gibraltārā dibināti mātesuzņēmumi, kuri tur tiek aplikti ar uzņēmumu ienākuma nodokli, var pretendēt uz Direktīvas 2011/96 5. pantā paredzēto atbrīvojumu no ienākumu gūšanas vietā ieturamā nodokļa par peļņu, ko sadala dalībvalstīs dibināti šādu mātesuzņēmumu meitasuzņēmumi, ir jāņem vērā šīs direktīvas noteikumi, kas ierobežo tās materiālās piemērošanas jomu, proti, kumulatīvie nosacījumi, kas ir paredzēti Direktīvas 2011/96 2. panta a) punktā, lasot to kopā ar tās I pielikuma A daļas ab) punktu un B daļas pēdējo ievilkumu.

34 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, kā tas jau tika konstatēts šā sprieduma 29. punktā, – tā kā šo tiesību normu piemērojamība būtībā ir identiska Direktīvas 90/435 tiesību normām, Tiesas judikatūra attiecībā uz otro no šīm direktīvām ir piemērojama arī pirmajai no šīm minētajām direktīvām (rīkojums, 2018. gada 14. jūnijs, GS, C-440/17, nav publicēts, EU:C:2018:437, 30. punkts). Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 90/435 mērķis nav ieviest kopēju sistēmu visām dalībvalstu uzņēmējsabiedrībām, ne arī visu veidu dalībai (spriedumi, 2008. gada 22. decembris, *Les Vergers du Vieux Tauves*, C-48/07, EU:C:2008:758, 49. punkts, un 2009. gada 1. oktobris, *Gaz de France – Berliner Investissement*, C-247/08, EU:C:2009:600, 36. punkts).

35 No tā izriet – kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 36. punktā –, ka tiesiskās noteiktības dēļ jebkāda iespēja pēc analoģijas paplašināt Direktīvas 2011/96 piemērošanas jomu attiecībā uz uzņēmējsabiedrībām, kas nav uzskaitītas šīs direktīvas I pielikuma A daļā, ir izslēgta, jo minētās direktīvas materiālā piemērošanas joma ir definēta, izmantojot uzņēmējsabiedrību izsmeļošu sarakstu.

36 Otrkārt, ir jāuzsver, ka no Direktīvas 2011/96 2. panta a) punkta formulējuma, lasot to kopā ar tās I pielikuma A daļas ab) punktu un B daļas pēdējo ievilkumu, izriet, ka attiecībā uz Apvienoto Karalisti Direktīva 2011/96 ir piemērojama tikai "uzņēmējsabiedrīb[ām], kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem" un kas tiek apliktas ar "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē".

37 Šajos noteikumos ir ietverta tieša atsauce uz Apvienotās Karalistes tiesībām. Tādējādi tie ir jāinterpretē saskaņā ar piemērojamām valsts tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 22. novembris, *Bank Handlowy* un *Adamiak*, C-116/11, EU:C:2012:739, 50. punkts).

38 Ir jānorāda – savos rakstveida apsvērumos Apvienotās Karalistes valdība ir precizējusi, ka saskaņā ar šīs dalībvalsts iekšējiem tiesību aktiem jēdzienā "uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem" ietilpstot vienīgi uzņēmējsabiedrības, kuras tiek uzskatītas par Apvienotajā Karalistē dibinātām uzņēmējsabiedrībām, un par tādām nekādā ziņā neesot uzskatāmas Gibraltārā dibinātas sabiedrības; šo apgalvojumu citi lietas dalībnieki nav formāli apstrīdējuši.

39 Šī valdība turklāt ir precizējusi – un šis precizējums nav ticis apšaubīts –, ka saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām nodoklis, kas tiek piemērot Gibraltārā, neesot uzskatāms par "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē".

40 Ņemot vērā Tiesai iesniegtos lietas materiālus, izriet, ka Gibraltārā dibinātas uzņēmējsabiedrības neatbilst Direktīvas 2011/96 2. panta a) punkta i) apakšpunktā, lasot to kopā ar šīs direktīvas I pielikuma A daļas ab) punktu, paredzētajam piemērojamības nosacījumam un Gibraltāra izveidotais nodokļu režīms neatbilst minētās direktīvas 2. panta a) punkta iii) apakšpunktā, lasot to kopā ar tās I pielikuma B daļas pēdējo ievilkumu, paredzētajam piemērojamības nosacījumam.

41 Iepriekš minētie apsvērumi neskar pienākumu pamatlietas faktisko apstākļu laikā ievērot LESD 49. un 63. pantu un, iespējams, pārbaudīt, vai tādas peļņas aplikšana ar nodokli, ko Bulgārijas meitasuzņēmums sadala savam Gibraltārā dibinātam mātesuzņēmumam, ņemot vērā Gibraltārā dibinātu uzņēmējsabiedrību tiesības veikt uzņēmējdarbību un tiesības uz kapitāla brīvu apriti (rīkojums, 2017. gada 12. oktobris, *Fisher*, C-192/16, EU:C:2017:762, 26. un 27. punkts), ir uzskatāma par ierobežojumu un, ja tas tā ir, vai šāds ierobežojums ir pamatots.

42 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild šādi: Direktīvas 2011/96 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts, lasot tos kopā ar šīs direktīvas I pielikuma A daļas ab) punktu un B daļas pēdējo ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajos noteikumos ietvertie jēdzieni "uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem" un "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē" neattiecas uz uzņēmējsabiedrībām, kuras ir dibinātas Gibraltārā un kuras tur tiek apliktas ar uzņēmumu ienākuma nodokli.

Par tiesāšanās izdevumiem

43 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts, lasot tos kopā ar šīs direktīvas I pielikuma A daļas ab) punktu un B daļas pēdējo ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajos noteikumos ietvertie jēdzieni "uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem" un "*corporation tax* Apvienotajā Karalistē" neattiecas uz uzņēmējsabiedrībām, kuras ir dibinātas Gibraltārā un kuras tur tiek apliktas ar uzņēmumu ienākuma nodokli.

[Paraksti]